

KVINNEBULLETIN OKTOBER.

1. Dette er en kort bulletin om noen politiske problem i samband med med forberedelsene til kvinnefrontens landsmøte i februar 76. Grundig stoff for innspurten kommer med bulletin i desember.

Det gjelder absolutte sikkerhetsregler på denne bulletinen som for forrige. Les - diskuter - brenn.

2. Om plattform.

Det er kommet reaksjon på et forslaget til plattform i forrige bulletin var "venstre". Jeg vil her argumentere for at det slett ikke er tilfelle, snarere tvert imot.

a) En politisk plattform kan aldri utvikles uavhengig av den politiske situasjonen. I 72 jobba vi flere steder inn parole mot EEC i fronten, nettopp fordi det var livsviktig at ikke fronten skulle stå på et reaksjonært standpunkt, og fordi EEC betød en trusel for arbeiderekvinnene og det arbeidende folkets kvinner som måtte slås tilbake, også av kvinnene. En endra situasjon må derfor bety endring i plattform, dersom plattformen ikke allerede er forberdt på endringer. Den striden som står om frontens Vietnam-standpunkt idag, viser at plattformen har et altfor lavt teoretisk nivå i tillegg til konkrete mangler i konkret politiske standpunkt.

b) Kort kan sies at situasjonen idag er preget av tre ting: den økende krisa i den kapitalistiske økonomien, en skjerpa klassekamp som krever at fronten velger side, og en økende krigsfære fra de to supermaktene rivalisering.

c) For å reise kvinnebevegelsen til korrekt kamp i en slik situasjon, trenger fronten en plattform som i sitt konkrete innhold gir mulighet for kamp mot krisa og krigsfæren, på et skikkelig klassekampgrunnlag. Når skal egentlig fronten ellers få en plattform som gjør at fronten vender seg mot sosialimperialismen? I 1978? Skal vi la revisjonistene få tute uherma om "fred" og "mannens privilegier" i så lang tid? Eller krever både klassekampen og situasjonen i fronten en klar avgrensning mot revisjonistenes linjer?

Jeg mener at fronten trenger en klar klasseforankring, en utpeking av fienden slik det er anvist og en like klar avvisning av kvinnesekterisme. Hvis ikke, vil fronten fortsatt ligge åpen for splittelse fra borgerskapet.

d) Det har vært hevdet at fronten kunne fortsette som en dagskamporganisasjon, og i en forstand er det klart at fronten fortsatt vil stå i spissen for kamp. Men linjene nedfelles også i dagskampen,

- 2 -

slik vi så det i abortkampen og støttearbeidet til kvinnene ved Våler Skurlag. Dagskampen er altså ikke en fredet plett hvor "vanlige" kvinner ukomplisert kan mobiliseres. Tvert imot trenger vi en front der linjene ligger klare, også for de som kommer.

Det er den eneste måten å sikre demokrati på i fronten, og det er et godt utgangspunkt for å bevise gjennom kampen at fronten slåss arbeiderklassens sak. For fronten skal bli en bred masseorganisasjon og en kamporganisasjon, men på en korrekt politikk med profil mot revisjonstene.

e) Alle bør studere den internasjonale kommunistiske bevegelsens erfaringer på dette spørsmålet, samt skolere seg grundig på ml-linja på kvinnespørsmålet. Bare slik blir vi istand til å skille mellom det vi krever av fronten og det vi krever av oss sjøl.

Se studieopplegg i TF.

3. SVeras taktikk i fronten.

Hovedtaktikken til SV er mye skrål om "AKP-manipulasjon" og å trekke mye av folka sine ut av fronten for å kunne si "se sånt kaos.". De har diskutert å forlate fronten åpent og kollektivt etter landsmøtet, etter å ha fremmet forslag som de ikke får igjennom forberedes av en SV-konferanse før landsmøtet.

Jeg er ikke sikker på om de venter så lenge, og vil derfor oppfordre alle til å følge følgende hovedtaktikk fra vår side: gå på offensiven med vår politikk med en gang dersom dere ikke alt er igang. Sørg for å stille SVs politikk opp mot det, slik at massene ser den og kan velge. Kombiner kampen i frontene med personlig oppfølging av de massene som vakler.

4. AKPs studiebok på kvinnespørsmålet kommer i desember. Bruk i mellomtida studiene fra KK/TF og egne opplegg.

Frakansv.